

בש"פ 5726/19 - מדינת ישראל נגד סרוליקטאייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 5726/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: סרוליקטאייב

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' באלול התשע"ט (10.9.2019)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד עדי קידר

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 17.9.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 50113-06-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 21.6.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עשרים אישומים שונים הכוללים מספר רב של עבירות מרמה, גניבה בידי מורשה, זיוף, התחזות לאחר והפרת הוראה חוקית. עוד מיוחסות למשיב עבירות של איומים

ושידול למסירת ידיעה כוזבת, עבירות הלבנת הון וכן עבירות לפי פקודת פשיטת הרגל. לפי המתואר בכתב האישום, בין השנים 2014-2018 המשיב ביצע מעשי מרמה שונים כלפי ספקים וחברות אשר התקשרו עם חברות שהקים ורשם, בכזב, על שם אחרים. בחלק מהמקרים המיוחסים למשיב הוא הזדהה בכזב כיועץ עסקי וכאדם אמיד ועתיר נכסים בכדי לגרום למתלוננים השונים למסור לידיו כספים, זאת חרף היותו מצוי בהליכי כינוס נכסים ופשיטת רגל. כן כולל כתב האישום עבירה של שידול למסירת ידיעה כוזבת, לאחר שהמשיב שידל את חברו להגיש תלונה כוזבת במשטרה כי נגנבו מרכבו המחאות, על מנת שהמשיב יוכל לבטל המחאות אלו בבנק (אישום שבעה עשר).

על פי המיוחס למשיב, הוא קיבל לידיו, במרמה וגניבה, סכום כולל של ₪ 5,029,340 וכן ניסה לקבל במרמה סך של ₪ 846,257.

3. יחד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 23.8.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיב והורה על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו, תוך שציין כי "נוכח טיבן של העבירות, שעה שהמשיב מחליף דמויות, זהויות, כתובות ושמות, אין ניתן ליתן בו כל אמון, שהוא הבסיס לבחינת חלופת מעצר". המשיב ערר על ההחלטה האמורה לבית משפט זה, וביום 17.9.2018 התקיים דיון בערר בסיומו חזר בו המשיב מן הערר (בש"פ 6244/18).

4. לאחר שמשפטו של המשיב לא הסתיים בתקופת תשעת החודשים הראשונים, אישר בית משפט זה ביום 18.3.2019 את הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמתו (בש"פ 1855/19).

ביום 9.7.2019 הורה בית משפט זה בשנית על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, תוך שנקבע כי "המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו וטיבם מצביע גם על חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט על-ידו" (בש"פ 3876/19).

5. ביום 16.8.2019 נדחתה בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי דחה את טענות המשיב כנגד המסד הראייתי הלא-אורי תוך שהעיר כי "עילת מעצר נוספת וברורה לטעמי הינה החשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים".

6. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, עד כה נשמעו בהליך שישה עשר עדי תביעה, וקבועים כעת ארבע עשרה מועדי הוכחות נוספים בתקופה שעד ינואר 2020.

7. כעת מונחת לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב, במסגרתה נטען כי בעניינו של המשיב מתעורר חשש ממשי לשיבוש ההליכים הנובע בין היתר מהעבירות המיוחסות לו. עוד צוין כי למשיב הרשעות קודמות בעבירות מרמה, התחזות, זיוף וכן הרשעות בעבירות אלימות, איומים וסחיטה. נטען כי המשיב ריצה מאסרים קודמים ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי שלא היה בו כדי להרתיעו מביצוע העבירות מושא כתב האישום דנן.

8. בדיון לפניי חזר בא-כוח המדינה על עיקרי נימוקי הבקשה תוך שהודגש כי עילות המעצר שנקבעו בעניינו

של המשיב עומדות בעין ועוצמתן ברורה בשל היקף המעשים וחומרתם ובשל עברו הפלילי של המשיב. וכן כי המשפט מתנהל כסדרו.

בא-כוח המשיב ביקש כי הדיון בבקשה להארכת המעצר יתקיים ביחד עם ערר שהגיש המשיב על דחיית בקשתו לעיון חוזר. אציין כי בקשה זו להארכת מעצר נקבעה מלכתחילה להיום. לפני מספר ימים הוגשה בקשה לצרף לדיון גם את עררו הנ"ל של המשיב, ונעניתי לבקשה, אלא שביום 9.9.2019 התבקשה דחייה של מועד הדיון בשני ההליכים, בשל הזמן הדרוש להכנה לדיון בערר. דחיתי בקשה זו בו ביום והורתי כי הבקשה להארכת מעצר תישמע במועד שנקבע (10.9.2019), ואילו הערר ייקבע במועד נדחה. משנדחתה בקשתו, הנחה המשיב את בא-כוחו שלא לטעון לגוף הבקשה של המדינה להארכת מעצרו.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי יש להיעתר לבקשת המדינה.

10. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומד קצב התקדמות ההליך לצד האיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם.

11. האישומים המיוחסים למשיב הם רבים וחמורים. כתב האישום מגולל מסכת רחבה ומתמשכת של מעשי מרמה שיטתיים כמפורט לעיל. כן מבסס כתב האישום חשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים. לכך יש להוסיף כי לחובתו של המשיב שורה של הרשעות קודמות בין היתר בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה ואיומים, זיוף והתחזות לאחר במטרה להונות, וכן בעבירות אלימות, שבגין ריצה תקופות מאסר ממשיות, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, שלא הרתיעו מביצוע העבירות המיוחסות לו בהליך מושא בקשה זו.

12. אשר לקצב התנהלות ההליך. כמצוין בהחלטה הקודמת על הארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 3876/19), בתחילה חלו עיכובים בתחילת שמיעת המשפט, לצורך הסדרת ייצוגו של המשיב שארך זמן ובשל חילופי סניגורים והצורך ליתן להם שהות ללימוד החומר. ואולם משהחלה שמיעת התיק, הרי ש"אף לדברי בא-כוח המשיב ההליך מתנהל באינטנסיביות וביעילות". כמצוין לעיל, בהליך נשמעו עד כה שישה עשר עדי תביעה, וקבועים ארבע עשרה מועדי הוכחות נוספים בתקופה שעד ינואר 2020.

13. נוכח האמור, אני סבור כי בנסיבות הענין דנן האינטרס הציבורי בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי לבין זכויות הנאשם נוטה לחובת המשיב.

14. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 17.9.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 50113-06-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ט (10.9.2019).

ש ו פ ט
